

[Kalmæs]

om der skulle ændres noget ved det i praksis, før man kunne mene, at det juridisk var i orden. Det var da godt at høre, at retsforbundet ikke var totalt afvisende, men var parat til at se på det, der kunne ligge i det.

Jeg vil godt sige noget om det, hr. Bjørn Elmquist, hr. Keld Andersen og hr. Thorndahl omtalte.

Hr. Bjørn Elmquist var inde på, at det nok ikke var rimeligt at lave en sådan ordning, hvor kommunen kunne gribe ind, uden at man skulle gennem en retssag først. Problemet dér er, at der faktisk er en hel del tilfælde, hvor det er fantastisk ubehageligt og medfører meget store gener, ødelæggelse af familieliv for familier, selv om de bor i lejligheder, som ikke kan siges at være livsfarlige. Det betyder altså, at de paragraffer, som giver kommunen ret til at gribe ind, når der er livsfare, kan man ikke bruge i de meget grove tilfælde, hvis der ikke er direkte livsfare til stede. Vi synes, at man burde have denne ret, og her stiller vi os altså solidarisk med dem, der bor i disse lejligheder, i stedet for at stille os solidarisk med dem, der ejer disse ejendomme. Det er en ting, som er meget karakteristisk for de tre partier, hvis ordførere jeg lige nævnte, at de stiller sig solidarisk med ejerne, næsten lige meget hvordan det går, mens vi stiller os solidarisk med lejerne, som vi mener er dem, der har støtte behov i denne sammenhæng.

Det blev sagt af hr. Keld Andersen, at det lød, som ejerne ikke havde lyst til at vedligeholde. Jeg erkender fuldt ud, at der sikkert er mange ejere, der har lyst til at vedligeholde, men der er altså også en del, som ikke har lyst til det, og det er dem, dette forslag sigter imod. Dem, der har lyst til at vedligeholde, drejer det sig ikke om, heller ikke om dem, der bruger og har brugt de penge, der har været hele tiden. Men sagen er, når der fra konservativ side snakkes om, at der ikke har været penge til vedligeholdelse, at der ikke har været nogen som helst form for kontrol med, hvad de penge, der egentlig skulle bruges til vedligeholdelse, er blevet brugt til.

Jeg må give hr. Thorndahl ret i, at det også er et problem med de kommunale ejendomme, og jeg har ikke noget forslag til, hvad vi kan gøre, ud over at det er noget, man må gøre i kommunalbestyrelserne, søge at skaffe politisk flertal for, at der bliver gjort noget ved det. Jeg er fuldstændig enig

med hr. Thorndahl i, at det er lige så galt, måske endda værre, vil jeg næsten sige, når kommunale ejendomme ikke bliver vedligeholdt, som det er, når private ejendomme ikke bliver vedligeholdt.

Jeg skal ikke sige meget til filosofien om socialisme, som hr. Thorndahl kom med, men kun sige, at det er vores holdning i SF, at ejendomme, som folk bor til leje i, ikke bør ejes, heller ikke af sammenslutninger af socialister eller andre. Jeg tror heller ikke, at vi har penge til det, selv om det lød, som om hr. Thorndahl mener, at SF er meget velbeslået. Det er altså ikke rigtig nogen løsning.

Jeg vil godt sige til hr. Dræbye, at det er spørgsmålet om en generelt bedre vedligeholdelsesstandard. Det går altså netop på, at man efter byggeloven har ret til at gribe ind, hvis der er livsfare, men man har ikke ret til at gribe ind, hvis der er meget alvorlige ulemper, som kan være næsten lige så grove, som hvis der er livsfare. Det er ikke så nemt at tage og føle på, hvis ikke man direkte kan se, at folk kan blive slået ihjel, men derfor kan det ødelægge enormt meget i menneskers liv, og det er de ting, vi gerne vil have taget med.

Der er temmelig mange af de tilfælde, og derfor må der ske en generel forbedring af den dårligst vedligeholdte del af den private udlejningsmasse, og vi tog gerne den offentligt ejede med. Det vil selvfølgelig give noget arbejde til kommunerne, men vi mener alligevel, at de har et apparat til at tage sig af det i vidt omfang og bedre kan klare det end det, der er lagt op til i forbindelse med de ordninger, der er lavet i tvangsadministrationsloven og i boligreguleringsloven.

Disse bemærkninger, der går på, at det også drejer sig om at forbedre vedligeholdelsen af lejligheder, hvor der ikke er direkte livsfare, er selvfølgelig også til boligministeren og til socialdemokratiets ordfører, idet de jo heller ikke kunne tilslutte sig den del af det. Det kan jeg egentlig ikke forstå. Jeg synes, at det er et udtryk for, at det først og fremmest drejer sig om at sikre ejerne, så må lejerne se, hvordan de kan klare sig hen ad vejen. De kommer i anden række, tilsyneladende også for socialdemokratiet.

Men så er der den anden del af det, nr. 3 i vores forslag til lov om ændring af byggeloven. Det er spørgsmålet om, at forskudsvis udredte beløb af kommunerne skal have